

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Materiały na XIX Kongres PPS

Liczba stron oryginału

22

Liczba plików skanów

23

Liczba plików publikacji

23

Sygnatura/numer zespołu

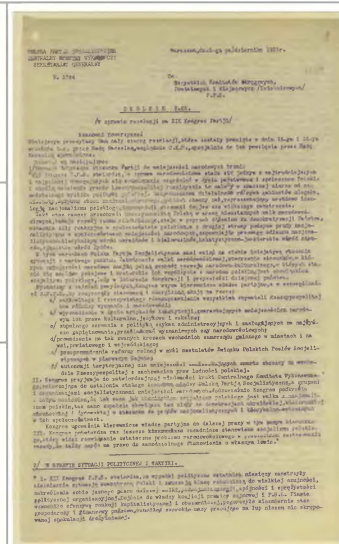
TR 041.069

Data wydania oryginału

Ok. 1923

Projekt/Sponsor digitalizacji

Dofinansowano ze środków WPR Kultura+

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

**NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY**

KULTURA+

Warszawa, dn. 3-go października 1923r.

N. 3764

Do
Wszystkich Komitetów Okręgowych,
Powiatowych i Miejsowych /Dzielnicowych/
P.P.S.

OKOLNIK N.65.

/W sprawie rezolucji na XIX Kongres Partji/

Szanowni Towarzysze!

Niniejszym przesyłamy Wam cały szereg rezolucji, które zostały powzięte w dniu 15-ym i 16-ym września b.r. przez Radę Naczelną, wglądnie C.K.W., specjalnie do ich powzięcia przez Radę Naczelną upoważnione.

Uchwały są następujące:

1/Uchwała dotycząca stosunku Partji do mniejszości narodowych brzmi:

"XIX Kongres P.P.S. stwierdza, że sprawa narodowościowa stała się jednym z najtrudniejszych i najpalniej domagających się rozwiązania zagadnień w życiu państwowym i społecznym Polski. Z chwilą ustalenia granic Rzeczypospolitej rozwiązanie to zależę w znacznej mierze od samodzielnego wysiłku polityki polskiej. Dotychczasowa działalność różnych gabinetów ulegała, niestety, wpływowi obozu nacjonalistycznego, gabinet obecny zaś, reprezentujący urzędowo ideologję nacjonalizmu polskiego, doprowadził stosunki do jeszcze większego zaostżenia.

Taki stan rzeczy przeobraża Rzeczypospolitą Polską w arenę nieustannych walk narodowościowych, hamuje rozwój ruchu robotniczego, staje w poprzek dążeniom ku demokratyzacji Państwa, wzmacnia siły reakcyjne w społeczeństwie polskim, a z drugiej strony podsyca prądę nacjonalistyczne w społeczeństwach mniejszości narodowych, zapewniając przewagę odłamom nacjonalistyczno-klerykalnym wśród ukraińców i białorusinów, hakatystyczno-junkierskim wśród Niemców, sjonistom wśród Żydów.

W tych warunkach Polska Partja Socjalistyczna musi wziąć na siebie inicjatywę rozwiązania sytuacji z martwego punktu. Zakończenie walki narodowościowej, stworzenie stosunków, w których mniejszości narodowe znajdą pełną swobodę rozwoju narodowo-kulturalnego, w których stanie się możliwe pokojowe i braterskie ich współżycie z narodem polskim, jest obowiązkiem socjalizmu polskiego, leży w interesie demokracji i przyszłości dziejowej państwa.

Wychodząc z założeń powyższych, Kongres wzywa kierownice władze partyjne, a w szczególności Z.P.P.S., by rozpoczęły stanowczą i energiczną akcję na rzecz:

- a/ całkowitego i rzeczywistego równouprawnienia wszystkich obywateli Rzeczypospolitej bez różnicy wyznania i narodowości;
- b/ wprowadzenie w życie artykułów Konstytucji, gwarantujących mniejszościom narodowym ich prawa kulturalne, językowe i szkolne;
- c/ zupełnego zerwania z polityką szykan administracyjnych i zasługujących na najżywsze napiętnowanie, prześladowań wyznaniowych czy narodowościowych;
- d/ prowadzenia na tak zwanych kresach wschodnich samorządu gminnego w miastach i na wsi, powiatowego i wojewódzkiego;
- e/ przeprowadzenia reformy rolnej w myśl postulatów Związku Polskich Posłów Socjalistycznych w pierwszym Sejmie;
- f/ autonomji terytorjalnej dla mniejszości zamieszkujących sparte obszary na wschodzie Rzeczypospolitej z zachowaniem praw ludności polskiej.

II. Kongres przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości kroki Centralnego Komitetu Wykonawczego, zmierzające do ustalenia stałego kontaktu między Polską Partją Socjalistyczną, a grupami i organizacjami socjalistycznymi mniejszości narodowych. Jednocześnie Kongres podkreśla z całym naciskiem, że tak samo jak obowiązkiem socjalizmu polskiego jest walka z nacjonalizmem polskim, tak samo zupełnie obowiązek ten ciąży na demokracjach ukraińskiej, białoruskiej, niemieckiej i żydowskiej w stosunku do prądów nacjonalistycznych i klerykalno-wstecznych w ich społeczeństwach.

Kongres upoważnia kierownice władze partyjne do dalszej pracy w tym samym kierunku.

III. Kongres potwierdza raz jeszcze ~~klasykizm~~ zasadnicze stanowisko socjalizmu polskiego, który widzi rozwiązanie ostateczne problemu narodowościowego w powszechnem zastosowaniu zasady, że każdy naród ma prawo do samodzielnego stanowienia o własnym losie."

2/ W SPRAWIE SYTUACJI POLITYCZNEJ I TAKTYKI.

" I. XIX Kongres P.P.S. stwierdza, że wypadki polityczne ostatnich miesięcy zaostrzyły niezmiernie sytuację wewnętrzną Polski i zmuszają klasę robotniczą do wielkiej czujności, nakreślenia sobie jasnego planu dalszej walki, podwojenia energii, spójności i sprężystości politycznej organizacyjnej. Dojście do władzy koalicji prawicy sejmowej i P.S.L. Piasta wzmocniło ofensywę reakcji kapitalistycznej i obszarńczej, pogorszyło niezmiernie stan gospodarczy i finansowy państwa, rzucił na szerokie masy pracujące na łup niezemnie skróconej spekulacji drożyźnianej.

Polityka społeczna obecnego Rządu i popierająca go większość sejmowej zmierza do rozbicia ruchu robotniczego, odebrania mu osiągniętych zdobyczy, uwstecznienia ustroju i życia państwowego, dąży do uczynienia z wojska narzędzia przemocy klas posiadających, przygotowuje grunt dla planów obozu reakcyjnego obalenia Konstytucji republikańskiej i samych podstaw demokracji. Polityka gospodarczo-finansowa prowadzi nieuchronnie do wyprzedaży lub zestawienia majątku państwowego, do dyktatury obcego kapitału nad Polską, do nieobliczalnej w skutkach katastrofy walutowej i drożyzny. Kilumiesięczne rządy panów Witosza i Głębińskiego postawiły Rzeczpospolitą Polską nad brzegiem przepaści. Rządy te budzą rosnące niezadowolenie zagrożonych w nędzy mas pracujących; bankructwo ich jest nieuniknione, zasadnicze szkody wszakże, wyniki z takiej gospodarki państwowej, stają się coraz trudniejsze do powetowania.

II. W tych warunkach na klasę robotniczą i jej przedstawicielkę — Polską Partję Socjalistyczną — tem cięższe i odpowiedniejsze spadają zadania. Prawica polska wychowana w niewoli, reakcyjna społecznie, zacofana kulturalnie, okazała się niezdolna do kierowania nowożytnym państwem demokratycznym w epoce głębokich przeobrażeń społecznych. Wysiłek i planom reakcji, oraz grożącej państwu katastrofie gospodarczej i finansowej przeciwstawić trzeba jasny konsekwentny i realny program działania, który doprowadzić może do wcielenia w życie głównych zadań jakie dzisiaj leżą przed nami:

- a/ obrony republikańskiego i demokratycznego ustroju Państwa;
- b/ zachowania zdobyczy klasy robotniczej i demokracji, osiągniętych w okresie pierwszego Rządu ludowego i pierwszego Sejmu.
- c/ dalszego rozwijania prawodawstwa robotniczego i reform społecznych, torujących drogę socjalistycznej przebudowie społeczeństwa;
- d/ zachowania własności państwowej środków komunikacji, fabryk oraz dziedzin produkcji, tam gdzie własność ta została już zaprowadzona, oraz dalszego jej rozwijania i rozszerzania w kierunku uspołecznienia.
- e/ utrzymania w pełni ochrony lokatorów;
- f/ wprowadzenia w życie konstytucji z dnia 17-go marca i przygotowania jej naprawy w myśl dążeń klasy robotniczej i demokracji;
- g/ przeprowadzenia reformy rolnej, zgodnie z potrzebami proletariatu rolnego i należących do niego, oraz w myśl interesów ogólnopństwowych;
- h/ rozwiązania sprawy mniejszości narodowych w duchu demokracji i normalnego współżycia;
- i/ przeprowadzenia powszechnego nauczania, uniezależnienia szkoły od wpływów klerykalnych, całkowitej wolności religijnej;
- k/ sanacji stanu gospodarczego i finansowego, opartej na obciążeniu podatkowym majątków i dochodów klas posiadających;
- l/ bezwzględnej walki z drożyzną, spekulacją i paskarstwem;
- m/ osiągnięcia co najmniej przedwojennego poziomu płac robotniczych;
- n/ bezwzględnej walki ze spiskami faszystowskimi;
- o/ utrwalenia pozycji Polski wśród państw innych, jako czynnika zdecydowanie pokojowego i równorzędnego.

II. Kongres uważa, że przeprowadzenie powyższego programu może być dziełem tylko Rządu, silnego zaufaniem mas pracujących. Kongres w przekonaniu, że Polska Partja Socjalistyczna, która przez lata całe kierowała walką o niepodległość narodową, stała musi na czele walki o przebudowę społeczną państwa, walki w obronie demokracji, pracy nad rozwojem Rzeczypospolitej — wzywa wszystkie organizacje partyjne, by przystąpiły niezwłocznie do skupiania z całą energią klasy robotniczej, mas włościańskich, inteligencji pracującej, pod hasłem powołania Rządu ludowego, Rządu demokracji i pracy.

Jednocześnie Kongres oświadcza, że o ile Partja nie będzie mogła w danej chwili, osiągnąć Rządu całkowicie odpowiadającego jej stanowisku — może poprzeć pod ścisłe określonymi warunkami gabinet antyprawicowy, wynikający z sytuacji parlamentarnej.

Kongres stwierdza, że wszelkim zamachom na demokrację i prawa robotnicze P.P.S. przeciwstawi się wszystkimi rozporządzalnymi środkami.

III. Wychodząc z założeń powyższych Kongres:

- a/ zatwierdza bezwzględnie — opozycyjną taktykę kierowniczych władz partyjnych w stosunku do obecnego gabinetu ministrów i wzywa klasę robotniczą do dalszej stanowczej z nim walki
- b/ poleca Radzie Naczelnej, Centralnemu Komitetowi Wykonawczemu i Związkowi Parlamentarnemu Polskich Socjalistów, by wszczęły niezwłocznie akcję na rzecz zadań wskazanych w rezolucji nieniejszej.."

3/ STOSUNEK PARTJI DO ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH.

Stojąc niewzruszenie na stanowisku samodzielności, bezpartyjności i klasowości ruchu zawodowego, Kongres zwraca się do wszystkich towarzyszy należących do organizacji zawodowych z wezwaniem gorliwego zajęcia się robotą zawodową, konsekwentnego i bezwzględnego paraliżowania obywatelskiej działalności komunistycznej w związkach, oraz systematycznej propagandy na terenie związków zasad socjalistycznych. Kongres wzywa ogół towarzyszy partyjnych do energicznej akcji na terenie związków w sprawie nawiązania braterskiego kontaktu z tomi partjami socjalistycznymi, które stoją na gruncie uchwał Międzynarodówki Zawodowej w Amsterdamie i Międzynarodówki Socjalistycznej w Hamburgu i bez zastrzeżeń odgradzających się i zwalczających komunizm. Kongres wysyła kierownictwu Związków Zawodowych wyrazy pozdrowienia i braterskiego

terstwa i wyraża przekonanie, że Kierownictwo tych związków użyje wszystkich wyników, by pod sztandarem ruchu klasowego skupić robotników pozostających dotychczas w szeregach zawodowych-nieklasowych.

4. W SPRAWIE POLITYKI SAMORZĄDOWEJ.

1/ Wobec katastrofalnego stanu samorządów w Polsce Kongres uważa za konieczne jak najszybsze uchwalenie przez Sejm ustawy o samorządzie.

2. Kongres stwierdza, że reakcja polska dąży do zupełnego uwstecznienia ustawy o samorządzie. Wyrazem tego dążenia są wnioski zgłaszane przez działaczy samorządowych prawicy na zjazdach miast, zdążające do zniesienia zasady równości i bezpośredniości wyborów pod płaszczykiem ciągłości pracy w radach miejskich, lub obrony interesów polskich na kresach, wprowadzenia wysokiego cenzusu wykształcenia przy wyborach do Magistratu oraz zaprowadzenia systemu "dwuizbowego" przy budowie władz samorządowych miejskich. Kongres poleca Z.P.P.S. przeprowadzenia w Sejmie jak najenergiczniejszej walki o utrzymanie zasad demokratycznych w ustawie o samorządzie.

3/ Co do szczegółów ustawy samorządowej, Kongres wypowiada się stanowczo:

a/ za jednolitą ustawą dla całej Polski i przeciwko ramowości dającej możliwość reakcji lokalnego uwstecznienia samorządów.

b/ Kongres wypowiada się za 4-letnią kadencją rad miejskich i za magistratem wybieranym na czas trwania kadencji rady miejskiej, odpowiedzialnym przed radą miejską i wchodzącym w skład rady miejskiej.

c/ za 6 - przymiotnikowym prawem wyborczym.

4/ W sprawie taktyki towarzyszy naszych w Radach Miejskich Kongres uchwała:

a/ obowiązkiem naszych towarzyszy w Radach Miejskich jest zorganizować się we frakcję P.P.S., która obowiązuje solidarność wystąpień na gruncie Rady miejskiej i Magistratu.

b/ frakcje radzieckie w swojej taktyce zależne są od miejscowych władz partyjnych, oraz działają na podstawie uchwał C.K.W. i Wydziału Samorządowego.

c/ frakcje prowadzą na gruncie rady politykę samodzielną. Trwałe bloki z grupami domokratycznymi mogą być dozwolone jedynie na podstawie uchwał C.K.W. i Wydziału Samorządowego.

Kierownictwo gospodarką miejską /prezydentura/ mogą nasi towarzysze brać jedynie w tym wypadku, gdy stanowią większość absolutną lub najliczniejszą w Radzie Miejskiej frakcję.

Zawnikostwo i wiceprezydentura mogą być obejmowane na podstawie proporcjonalnego układu sił w Radzie Miejskiej ze zgodą kierownictwa Partii.

Kongres widzi w pracy naszych towarzyszy na gruncie samorządów wypełnienie obowiązku obrony interesów szerokich mas ludowych. Rady Miejskie powinny nam dać możliwość obrony gospodarczych interesów, owocnej pracy nad podniesieniem oświaty, zdrowotności i kultury ludu polskiego.

Rady miejskie mogą i powinny być szkołą dla działaczy socjalistycznych, dążących do trwałego ujęcia w społeczeństwie władzy przez lud pracujący."

5. REZOLUCJA W SPRAWIE STOSUNKU DO KOOPERACJI.

Zważywszy, że spółdzielnie spożywców, organizując masy ludowe, usuwają swą organizacją społeczną pośrednictwo handlowe prywatno i uspołeczniają zyski kapitału handlowego, że polepszają one dobrobyt klasy robotniczej, dbając o wysoką jakość towarów i przy należyтым rozwoju wpływają na potanieńnię produktów pierwszej potrzeby, że stanowią one masową organizację proletariatu, obejmując swymi ramami i to warstwy proletariatu, które nie wchodzi w szeregi politycznej i zawodowej organizacji robotniczej, że przyzwyczajają się do uświadczenia klasowego mas robotniczych i wyrobienia w nich zdolności do samodzielnej pracy gospodarczej i w ten sposób przygotowują proletariata do spełnienia swej roli dla: uspołecznienia środków produkcji i wymiany. -

Kongres P.P.S. stwierdza, iż ruch spółdzielczy posiada wielkie znaczenie dla dzieła zorganizowania, uświadczenia i socjalistycznej przebudowy dzisiejszego społeczeństwa.

Ruch spółdzielczy jako ruch proletariatu, swe wielkie zadania spełnić może tylko wówczas, gdy w pracy jego jasno przyświecać będzie myśl socjalistyczna, poczucie klasowego charakteru, i w pracy swej utrzymywając ściśle stosunki z pozostałymi formami ruchu robotniczego.

Dlatego też, witając z radością pomysłny i na zdrowych podstawach oparty rozwój Związku Robotniczych Spółdzielni Spożywców, kongres P.P.S. stwierdza konieczność skupienia się pod sztandarem Związku wszystkich spółdzielni robotniczych na całym terenie Rzeczypospolitej.

II.

Zważywszy, iż dotychczasowa pewna część spółdzielni o składzie robotniczym podlega wpływom drobnomieszczańskiej ideologii neutralności ruchu spółdzielczego, a nawet wchodzi w skład Związku neutralnego, Kongres P.P.S. wzywa robotników socjalistycznie uświadomionych do wyjątkowej pracy w kierunku uświadczenia klasowego członków tych spółdzielni, nałaniania im ideologii robotniczej i połączenia ich ze Związkiem Robotniczych Spółdzielni Spożywców."

Dalej komunikujemy Wam porządek dzienny Konferencji Ogólnokrajowej kobiet, która, jak to już zaznaczyliśmy w naszym okólniku N.62 odbędzie się podczas Kongresu Partyjnego w Krakowie.

- 1/ Zagajenie -- tow.Kluszyńska.
- 2/ Wybór Prezydium Konferencji.
- 3/ Sprawozdanie z działalności Centralnego Wydziału Kobiecego. ref.Tow.Markowska.
- 4/ Sprawy organizacyjne i wybór Centralnego Wydziału Kobiecego -- ref.tow.Kluszyńska.
- 5/ Sprawy kobiece na forum Sejmu -- ref.tow.Praussowa.
- 6/ Sprawy reglamentacji -- ref.tow.Szymanowska.
- 7/ Robotniczy Wydział Wychowania Dziecka -- ref.tow.Arciszewski i tow.Bobrowski.
- 8/ Współpraca kobiet w kooperatywach -- ref.tow.Zaremba i tow.Sochacka.
- 9/ Organizacje zawodowe -- oraz sprawozdanie ze Zjazdu Kobiet pracujących w Wiedniu -- ref. tow.Janaszowa i t.Kluszyńska.

6. POPRAWKI RADY NACZELNEJ DO STATUTU ORGANIZACYJNEGO P.P.S.

Par.7,ust.2-gi winien brzmieć: "Czynne prawo wyborcze przysługuje po dwóch miesiącach od chwili wstąpienia członka do organizacji.Bierne prawo wyborcze do kierowniczych ciał partyjnych przysługuje po upływie 6-ciu miesięcy od chwili wstąpienia członka do Partji. Bierne zaś prawo wyborcze do Sejmu,Senatu i Rady Miejskiej przysługuje członkowi Partji po upływie lat trzech od chwili wstąpienia do organizacji partyjnej.Wyjątek od tej zasady może nastąpić jedynie na zasadzie uchwały C.K.W. powziętej 2/3 głosów obecnych.

Par.11,winien brzmieć: członek Partji podlega zawieszeniu w czynnościach partyjnych,względnie wykluczeniu z szeregów organizacji gdy: -- reszta bez zmiany.

Miedzy par.14-ym,a 15-ym należy wstawić przepis: wykluczenie członka Partji może nastąpić jedynie na podstawie wyroku jednośnego Sądu Partyjnego,Okręgowego,względnie Centralnego.

Do art.18-go po słowach organizacji miejscowej jest wstawić słowo "walne",do tegoż artykułu w ust.2-gim ostatnie zdanie,zaczynające się od słów: "nadtó wybiera" -- skreślić.

Do art.19-go ust.2-gi -- słowo "Rada Robotnicza" -- skreślić.

Do art.26-go ust.1-szy na końcu zdania pierwszego dodać -- względnie przez Konferencję Międzydzielnicową".w tym-że par.ustępie drugim po słowach wydawnictwa partyjne wstawić -- stawia w porozumieniu i za aprobatą O.K.R.-u kandydatów do Miejsowych ciał samorządowych, ewentualnie do Kas Chorych -- reszta bez zmiany.

W par.22-gim zamiast cyfry 50 wstawić cyfrę 20,oraz po słowach jednośnego powiatu wstawić słowa -- stawia w porozumieniu i za aprobatą O.K.R.-u kandydatów do reprezentacyjnych ciał powiatowych -- reszta bez zmiany.

Miedzy par.22-gim i 23-cim wstawić nowy paragraf,który ma brzmieć: Odpowiednikiem Konferencji Powiatowej w sprawach organizacyjno-politycznych,dotyczących jednośnego powiatu może być Walny Zjazd Powiatowy wszystkich członków Partji.

W par.26-ym 3 brami: układa w porozumieniu i za aprobatą C.K.W. listę kandydatów P.P.S. do ciał reprezentacyjnych danego Okręgu -- reszta bez zmiany. W końcu tego artykułu wstawić punkt 3. Wybiera delegatów na Kongres.

Par.27 zamiast cyfry 100 cyfra 40. W tymże par. przed literą a wstawić: przedstawiciela C.K.W. --

Par.28 litera a skreślić.

Do art.30-go ~~zostawia wyjątek~~ -- paragraf ten winien brzmieć: O.K.R. składa się z członków wybranych przez Konferencję Okręgową w ilości każdorazowo określonej przez tę że Konferencję.

Par.36 lit.c/ brzmie: sześciu przedstawicieli Z.P.P.S.

Par.60-ty winien brzmieć: C.K.W. zatwierdza sekretarza przedstawionego przez daną organizację Okręgową,przyozem każdy O.K.R. koszt utrzymania sekretarza okręgowego pokrywa w całości.

Par.69-y -- wstawić pomiędzy par.58 i 59-ty.

7.WSKAZOWKI PRZEDKONGRESOWE.

W związku z odbywającymi się z okazji XIX Kongresu Partji okręgowymi konferencjami -- C.K.W. w uzupełnieniu swoich dotychczasowych instrukcji,powziął dnia 4-go b.m. dodatkową uchwałę,której należy przytrzymywać się przy urządzaniu Konferencji Przedkongresowych. Uchwała ta brzmi: "C.K.W. uchwała,iż w Konferencjach Przedkongresowych,zwoływanych w poszczególnych okręgach partyjnych, mogą brać udział -- poza członkami konferencji -- wyłącznie ci towarzysze,którzy albo zostali wydelegowani na powyższe konferencje przez C.K.W.,albo stale pracują w danym Okręgu partyjnym" --

Przewodniczący C.K.W. P.P.S.
/--/ I.Daszyński.

Sekretarz Generalny
C.K.W. P.P.S.
/--/ K.Pużak.

REZOLUCJA C.K.W.

W sprawie drożyzny, spadku waluty i płac robotniczych.

W ustroju kapitalistycznym produkcja uwarunkowana jest nie potrzebami społeczeństwa, lecz wielkością zysku, dochodu umieszczonego w niej kapitału, stąd z nieubłaganą koniecznością wynika sprzeczność pomiędzy bogactwem zasobów mogących zaspokoić potrzeby ludności, a możliwością zaspokojenia tych potrzeb. Obok bogatych śpichrzy, przepełnionych zbożem, którego ludność mając wolny do niego przystęp, do nowych źniw nie spożyłaby – szerzy się głód i nędza klasy pracującej. Mimo ilości bydląt przekraczającej znacznie stan przedwojenny, degeneruje się młodzież proletariatu z powodu braku nabiału, tłuszczu i mięsa. Składy fabryczne przepełnione tkaninami. Fabrykanci z powodu niemożności zbytu zamykają zakłady przemysłowe, lub skracają czas pracy, a znaczna część mieszkańców Polski, nie mając się w co odziać, ze zgrozą patrzy na zbliżającą się zimę. Klęska mieszkaniowa dotyka ludność miejską do żywego, a mimo nadmiaru wszelkiego materiału budowlanego i mimo nadmiernej ilości wolnych sił roboczych, ustrój kapitalistyczny, żądny zysku, a nie zaspokojenia potrzeb ludzkich, nie pozwala na tworzenie dachu nad głową zrozpaczonej bezdomnej ludności. Nierozwiązanie spraw gospodarczych dać może jedynie ustrój socjalistyczny, oparty na społecznej wytwórczości potrzeb społecznych. Nędza gospodarcza panująca w Polsce, przekracza jednak granice określone panującym ustrojem społecznym. Jeżeli w zachodnich krajach sąsiednich, skazanych na import żywności i surowców, panują nader trudne warunki gospodarcze, to Polska bogatej, poza wełną i bawełną, wo wszystko czego dusza ludzka pragnie, po uzyskaniu niepodległości, stosunki przy rządzie sumiennym i nie pozostawionym zupełnie zdolności, winny być lepsze znacznie aniżeli były przed wojną.

Program waluty polskiej, pieniądza klasy robotniczej – klasy kapitalistycznej – pieniądź to dolary i franki szwajcarskie – zawiniła gospodarka państwowa. Zwalniała ona posiadających od podatków, potęgując jednocześnie drożyznę ciągłym podnoszeniem podatków spożywczych, a w szczególności podatku dowalującego, niszczonego wartość marki polskiej, to jest płacy robotniczej.

Daleko idąca poprawa stosunków gospodarczych w Polsce jest możliwa, a zależną od klasy dzierżącej władzę w Państwie bez przerw od powstania Polski, pominięszy krótki czas jutrzejski rządów chłopsko-robotniczych.

Żądamy tedy:

- 1/ Podwyższenia podatków bezpośrednich, aż do wysokości pokrycia całego zapotrzebowania państwa wyrażonego w Budżecie.
- 2/ Wprowadzenia oszczędności, polegających na prawidłowej administracji wewnętrznej i racjonalnej polityce zagranicznej, umożliwiającej skrócenie czasu służby wojskowej i wogóle zmniejszenia wydatków wojskowych.
- 3/ Zakazu wywozu środków żywności, *nieograniczonej waluty, zaktualizowanego zbioru*
- 4/ Uspołecznienia produkcji węgla i innych przemysłów dojrzałych do objęcia przez społeczeństwo.
- 5/ Społecznej kontroli produkcji fabrycznej i jej kalkulacji.
- 6/ Utrzymania i rozwinięcia zakładów przemysłowych, będących w zarządzie państwowym i rozwiązania umów dzierżawnych z prywatno-kapitalistycznymi przedsiębiorstwami, w szczególności w przemyśle górniczym. Utrzymania i rozwinięcia monopolu państwowego.
- 7/ Wobec wprowadzenia waluty złotej /dolary, franki/ w kalkulacjach przemysłowych i cenach towarów, wobec wprowadzenia podatków w tejże walucie, żądamy płacy robotniczej w złotej walucie, przeliczonej na marki polskie według kursu dnia wypłaty.
- 8/ Żądamy następnie, w miarę zrównania się cen towarów z cenami przedwojennymi, płac przedwojennych.
- 9/ Dążyć będziemy do podwyższania płac do wysokości robotniczych płac zachodnich centrów przemysłowych, umożliwiających należyte odżywianie się i życie kulturalne.
- 10/ Żądamy zniesienia wszelkich ustaw zwalniających rolnictwo od odpowiedzialności za wyzysk i lichwę /Lex Pluta/.
- 11/ Żądamy ścisłej kontroli nad cenami towarów w Polsce, a w szczególności nad artykułami pierwszej potrzeby.
- 12/ Żądamy poparcia dla kooperacji gospodarczej, dążącej do uspołecznienia produkcji i wymiany towarów.

REZOLUCJA C.K.W.

W sprawie rolnej

Stojąc na stanowisku uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 10-go lipca 1918r. zmierzając do przebudowy ustroju rolnego w Polsce i stwierdzając, że jedynie wykonanie tej uchwały było wadliwe XIX-ty Kongres P.P.S. uważa przeprowadzenie reformy rolnej za jedną z najpilniejszych spraw a to ze względów zarówno politycznych jak i ekonomicznych i dążyć będzie do wprowadzenia jej w życie z następującymi zmianami:

1/ W rękach wielkich właścicieli ziemskich w okresie przejściowym pozostawia się nie więcej niż 180 Hkt. reszta ziemi przechodzi na rzecz państwa bez wykupu.

2/ Z ziemi tej tworzone są ~~parcele~~ parcele od 10-ciu do 20-tu hkt. Parcele otrzymują w kolejnym porządku: a/ robotnicy rolni, którzy z powodu parcelacji tracą warsztat pracy, drobni dzierżawcy okoliczni, małorolni i kolonje robotniczo-urzędnicze w granicach miast i osad fabrycznych.

3/ Kooperatywy rolne, lub spółki gospodarcze miejscowych robotników rolnych i małorolnych będą jak najusilniej popierane. W razie jeżeli kooperatywa lub Spółka wystąpi o przydzielenie jej gruntu, majątek ziemski zostaje im oddany na takich samych warunkach jakby go otrzymali robotnicy rolni niezrzeszeni.

4/ Robotnicy rolni, którzy przepracowali 25 lat w folwarku parcelowanym, oraz długoletni, drobni dzierżawcy otrzymują ziemię zupełnie bezpłatnie. Inni nabywcy obowiązani są wpłacać na rzecz skarbu określone sumy w ratach trzydziestoletnich.

5/ Parcele nie mogą być rozdrabniane, a ziemia nie może być przedmiotem handlu.

6/ Parcelacje przeprowadzają wyłącznie Urzędy państwowe pod kontrolą reprezentantów robotników rolnych, drobnych dzierżawców i małorolnych.

7/ W każdym powiecie wydziela się dwa do trzech folwarków na gospodarstwa wzorowe, ochowulane i rolniczo-szkolne.

REZOLUCJA C.K.W.

W sprawie pracy kulturalno-oświatowej.

Kongres uważa za jedną z najpilniejszych zadań w dobie obecnej rozwinięcie jaknajbardziej intensywniej pracy oświatowej w szerokich masach proletariatu miast i wsi, a to celem podniesienia umysłowego i etycznego poziomu mas pracujących, uświadamiania socjalistycznego oraz przygotowywania wykształconych bojowników ideału socjalistycznego.

Kongres wita założenie T.U.R. w Polsce i gorąco wzywa wszystkie organizacje robotnicze, oraz poszczególnych towarzyszy, aby z całą energją poparli pracę T.U.R., tak przez zakładanie nowych oddziałów tej organizacji, jak przez wyteżoną współpracę w jej szeregach.

/W Sprawie Sytuacji Politycznej/.

Rozuchwa na Konfessanji Pradzazdowej, Okręgu Warszawa - Podmiojska.

I.

Polityka gospodarza klas posiadających przorzucą cały ciężar utrzymania państwa i odbudowy zachwianego przez wojnę kapitalizmu na barki klasy robotniczej. Skutkiem tej polityki jest stałe pogarszanie pioniądza, a wynikiem rosnąca z dnia na dzień drożyzna i wyzysk pracy robotniczej wzmagą się coraz bardziej, powodując będąc i demoralizację szerokich mas ludowych.

Położenie takie zaostrzają do najwyższych granic przeciwuństwa klasowe. Walki zarobkowe, prowadzone w ramach jednego zawodu, nie mogą już dać pełnego rezultatu. Rozlewają się one, jak w lipcu 1923r. w ogólną walkę wszystkich proletariuszy z wyzyskiem kapitału.

Jednocześnie z nędzą rządu burżuazyjne w Polsce niosą klasie robotniczej odebranie wszystkich praw, zdobytych przez proletariat w okresie Rządu Ludowego. Represje raz po raz spadają na działaczy socjalistycznych. Prasa robotnicza ulega konfiskacji, organizacje klasowe proletariatu podlegają ciągłym smykanom, są prześladowane i rozwiązywane przez władze rządowe.

XIX Kongres, oceniając niebezpieczeństwo tego położenia, wzywa klasę robotniczą Polski do bezwzględnej walki w szerogach organizacji klasowych o: 1/płace przedwojenne, 2/swobodę działania i rozwoju organizacji robotniczych, 3/o potaniecie artykułów pierwszej potrzeby przez zerwanie z rabunkową gospodarką klas posiadających.

II.

Wybory w 1922r. dały, dzięki ogromnym środkom pieniężnym, rzuconym na walkę wyborczą, oraz dzięki poparciu kleru, większość stronnictwom kapitalistycznym z pod znaku 8-ki i z bogatym reakcyjnym chłopom z Piasta. Burżuazja żydowska i niemiecka, zgrupowana pod znakiem 16-ki, stanowi dalszą gwarancję tej reakcyjno-kapitalistycznej większości w Sejmie. Na tej podstawie w miejsce rządów centrowych lub poza-parlamentarnych, pokrywających politykę klas posiadających frazesem demokracji i postępu, przyszedł do władzy rząd jawnej reakcji kapitalistycznej, obszarniczej i chłopskiej, rząd unicestwiania praw robotniczych i reformy rolnej, rząd drogiego chleba i represji polityjnej, rząd Wincentego Witosa i Stanisława Głabińskiego.

Roakcja, sięgająca po nieograniczoną władzę w Państwie, nie poprzestaje na ujęciu w swe ręce rządu. Dążenie jej zmierza do usunięcia kontroli i opozycji parlamentarnej przez obalenie samej podstawy ustroju Rzeczypospolitej - parlamentaryzmu i demokracji. Przy życzliwej pomocy klas posiadających i bez żadnych przeszkód ze strony rządu przygotowują się organizacje bojowo reakcji do walki z demokratyczną Polską.

XIX Kongres P.P.S., stwierdza, że klasa robotnicza przyjmuje na siebie obowiązek walki o obronę demokracji, w obronie i o rozszorzenie praw ludu pracującego w Polsce.

XIX Kongres P.P.S. podkreśla, że klasa robotnicza widzi w małorolnym włościactwie, zdradzeniem przez bogatych chłopów z Piasta, naturalnego sojusznika w walce z zakusami reakcji i wzywa ciarla kierownicze i wszystkich członków Partji, by przez bezwzględną walkę i demaskowanie polityki burżuazyjnej w Sejmie i na wszystkich placówkach, gdzie socjaliści mają swą reprezentację, skupili pod robotniczym sztandarem walki o demokrację i dobrobyt ludu pracującego, o swobodny rozwój Polski w kierunku socjalistycznym, wszystkie uczciwe demokratyczne żywioły w mieście i na wsi.

Kongres stwierdza, że osiągnięcie tych celów możliwe jest tylko przez obalenie rządu reakcji kapitalistycznej, obszarniczej i chłopskiej i utworzenie rządu robotniczo-włościńskiego, opartego o klasę robotniczą i małorolne włościactwo i słuącego interesom tych warstw. Walka o taki rząd nie może rozstrzygnąć się wyłącznie na terenie obecnego Sejmu, lub też znaleźć rozwiązanie w kompromisie z którąkolwiek grupą, wchodzącą w skład obecnej większości rządowej; musi być ona przeniesiona poza Sejm, w szerokie masy ludowe, których łączny wysiłek zdolen jest tylko złamać plany reakcji.

III.

Rząd robotniczo-włościński winien:

- a/rozwinąć prawa robotnicze, osiągnięte w pierwszym okresie istnienia niepodległości i zagwarantować klasie robotniczej płaco przedwojenne, b/uzdrowić stan finansowy kraju przez wysokie opodatkowanie kapitału i obszarnictwa, c/przeprowadzić reformę rolną, zgodną z interesami małorolnego włościactwa, bezrolnych chłopów i służby folwarcznej, d/przystąpić do socjalizowania wielkiego przemysłu, środków komunikacyjnych i przedsiębiorstw państwowych, e/rozwiązać sprawę narodowościową przez nadanie mniejszościom narodowym autonomji demokratycznej, f/zabezpieczyć spożycie wewnętrzne i taniość pierwszej potrzeby, g/utrwalić pokojowe stanowisko międzynarodowe Polski i dążyć do powszechnego zbrojenia, h/przeprowadzić powszechne nauczanie i uniezależnienie szkoły od wpływów klerykalizmu, i/przeprowadzić redukcję zbrojeń i zmniejszenie budżetu wojakowego.

IV.

XIX Kongres P.P.S., proklamując ten program walki o utrwalenie demokracji, o dobrobyt i prawa szerokich mas pracujących, uznaje iż program ten może być przeprowadzony i tylko przez solidny wysiłek klasy robotniczej i inteligencji pracującej w mieście i na wsi oraz małocześnie włościanstwo.

Kongres potępia szkodliwą, demagogiczną akcję Partii komunistycznej, rozbijającej klasowo organizacje robotnicze i niszczącej siłę proletariatu.

Kongres wzywa lud pracujący polski do twórczenia silnych i karnych organizacji, do gotowości bojowej, by na wezwanie P.P.S. był gotów do odparcia zamachów faszystowskich i walki o rządy robotniczo-włościańskie.

WNIOSEK O.K.R. —u WARSZAWA — PODMIEJSKA/ W sprawie drożyzny/

Sprawy gospodarcze są w chwili obecnej jednym z najważniejszych zagadnień polityki naszej partji. Od ułożenia się stosunków gospodarczych zależy przyszłość Rzeczypospolitej. Z tego powodu koniecznem jest, żeby klasa robotnicza zapoznawała się systematycznie z ~~zawadką~~ istotą spraw gospodarczych, znając zaś stan faktyczny, obmyślała przy pomocy swej organizacji politycznej Polskiej Partji Socjalistycznej — środki zaradcze, zmierzające do naprawy naszych stosunków gospodarczych, albowiem od tego jest zależny byt i przyszłość klasy robotniczej. Partja nasza rozpatrywała zagadnienia powyższe na kongresach partyjnych, w organizacjach politycznych, nie miała jednak organu, któryby specjalnie tym zadaniom się poświęcił.

Z tych powodów XIX Kongres wzywa C.K.W. do stworzenia:

RADY GOSPODARCZEJ,

której zadaniem byłoby:

1/ Zbieranie i opracowywanie materiałów, dotyczących się stosunków gospodarczych kraju, klasy robotniczej w szczególności.

2/ Omawianie aktualnych zagadnień gospodarczych na odrębnych konferencjach wyłącznie tym sprawom poświęconym.

3/ Współdziałanie i pomoc dla władz partyjnych we wszystkich wyżej wymienionych sprawach.

Rada Gospodarcza winna być organem partji naszej, pracującym pod kierownictwem C.K.W. i w myśl jego wskazówek. Z tego powodu w skład jej wchodzić mogą tylko towarzysze partyjni, mężowie zaufania organizacji zawodowych spółdzielczych, oraz członkowie partji, będący specjalistami w tej dziedzinie.

Kongres wzywa C.K.W. do opracowania odpowiedniego regulaminu Rady Gospodarczej i przedłożenia go do zatwierdzenia Radzie Naczelnej na jej najbliższem posiedzeniu.

WNIOSKI C.K.R. B I A Ł A/ W sprawie wydawnictw/

I.

XIX Kongres poleca C.K.W. wznowienie wydawnictw popularnych, agitacyjnych, ukazujących się periodycznie w rodzaju niegdyś wydawanej "Latarni".

II.

XIX Kongres poleca C.K.W. rozważyć sprawę założenia agitacyjnego tygodnika dla robotników i młodoletnich chłopów.

III.

XIX Kongres P.P.S. wzywa w obecnych ciężkich warunkach wydawniczych ogół członków Partji do prenumerowania i kolportażu partyjnych wydawnictw, zaś członków kierowniczych ciał partyjnych, jak ~~komitetów~~ Komitetów partyjnych e.t.c. zobowiązuje do zaprenumerowania jednego dziennika partyjnego.

WNIOSKI O.K.R. —u P R Z E M Y S Ł/ W sprawie wydawnictw./

1/ Kongres wzywa C.K.W., aby w miarę środków finansowych urządzał objazdy prelegentów do środowisk prowincjonalnych, pozbawionych prelegentów miejscowych, a w każdym razie, by prowincjonalnym działaczom partyjnym dostarczać dyspozycji dla odczytów z dziedziny nauk społecznych i socjalizmu, oraz z wskazaniem odnośnej literatury.

2/ Kongres wzywa C.K.W., by przystąpił do wydawania popularnych broszur o zagadnieniach społecznych i politycznych na wzór przedwojennej "Latarni".

WNIOSEK O.K.R. —u P R Z E M Y S Ł/ W sprawie organizacji./

Kongres wzywa wszystkie organizacje, by w ciągu bieżącej zimy, zorganizowały Koła Młodzieży socjalistycznej.

WNIOSEK O.K.R. WARSZAWA — PODMIEJSKA./ W sprawie statutu partyjnego./

XIX Kongres postanawia: Co najmniej połowa członków Rady Partyjnej i C.K.W., musi być wzięta z poza grona członków ciał ustawodawczych.

PORZĄDEK DZIENNY
XIX-go KONGRESU P.P.S.
Według propozycji Rady Naczelnej.

- 1/Sprawozdanie polityczne C.K.W. i Z.P.P.S.
oraz sytuacja polityczna.
 - 2/Sprawa drożyzny i waluty.
 - 3/Sprawozdanie organizacyjne C.K.W.
 - 4/Polityka zagraniczna.
 - 5/Stosunek Partji do mniejszości narodowych.
 - 6/Stosunek Partji: a/do związków zawodowych,
b/do kooperatyw.
 - 7/Sprawy kulturalno-oświatowe.
 - 8/Sprawy samorządowe.
 - 9/Wybory centralnych władz Partji.
 - 10/Wolno wnioski.
-

PORZĄDEK DZIENNY
OGÓLNO-KRAJOWEJ KONFERENCJI KOBIEC
P.P.S.
Według propozycji Centralnego Wydziału
Kobiecego.

- 1/ Zagajenie.
 - 2/ Wybór Prezydium.
 - 3/ Sprawozdanie z działalności Centralnego
Wydziału Kobiecego.
 - 4/ Sprawy organizacyjne.
 - 5/ Ustawodawstwo ochronne dla kobiet
i młodocianych.
 - 6/Robotniczy Wydział Wychowania Dziecka.
 - 7/ Współpraca kobiet w ruchu spółdzielczym.
 - 8/ Wolne wnioski.
-

OD LIPCA 1921 r. — DO KONCA GRUDNIA 1923 roku

NA XIX KONGRES P.P.S. W KRAKOWIE.

I. część.

Sprawozdanie z prac posłów P.P.S. za okres od lipca 1921r. do październ. 1922r.

W okresie sprawozdawczym — od ostatniego Łódzkiego Kongresu, t.j. od końca lipca roku 1921 aż do końca istnienia Sejmu Ustawodawczego — działalność Z.P.P.S. przedstawia się następująco: interpelacji i wniosków różnych wniesiono w tym okresie 161.

W sprawach walki z bezrobociem domagano się nowych robót publicznych, przymusowego uruchomienia przedsiębiorstw zamkniętych, zapomóg dla bezrobotnych, ustawowego zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, wykształcenia fachowego dla zdemobilizowanych i.t.p.

W sprawie nadużyć władz: domagano się usuwania i surowego karania winnych nadużyć, wynagrodzenia szkód powstałych wskutek nadużyć, przeprowadzono zbadanie więzień i obozów koncentracyjnych oraz odsunięto żandarmerję wojskową od wpływu na ludność o.t.c.

Obrona praw obywatelskich. Przeprowadzono skuteczną walkę z dwiema ustawami o stanie wyjątkowym, projektami militaryzacji i.t.p. oraz postawiono szereg wniosków o zmianę kodeksu karnego carskiego, szeroką amnestję, zabezpieczenie wolności prasy, koalicji i.t.p.

Ochrona lokatorów. Uniemożliwiano zamach na ustawę o ochronie lokatorów drogą wytrwałej obstrukcji na Komisji.

Ustawodawstwo społeczne i zdrowie publiczne. Przeprowadzono walkę o państwowe pośrednictwo pracy, zabezpieczenie inwalidów, wdów & sierot po poległych i byłych więźniów politycznych, domagano się opieki nad zdemobilizowanymi, przeprowadzono wreszcie skuteczną walkę z zamachami na 8-mio godzinny dzień pracy i.t.p.

Aprovizacja. Domagano się sekwestru artykułów spożywczych i innych pierwszej potrzeby, zakazu wywozu tych artykułów zagranicę, przeprowadzenia ustawy o karaniu paskarzy i spekulantów, oraz przeciwstawiono się zniesieniu Ministerstwa Aprovizacji.

Sprawy Oświatowe. Domagano się rozbudowy szkolnictwa w celu przeprowadzenia konstytucyjnie zagwarantowanego nauczania powszechnego, domagano się usunięcia wpływów reakcyjno — klerykalnych w szkole, oraz przeciwstawiano się zniesieniu Ministerstwa Sztuki i kultury.

Sprawy Rolne. Domagano się wykonania reformy rolnej z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie służby folwarcznej, wstrzymanie eksmisji robotników rolnych, interwenjowano w zatargach rolnych i.t.d.

Przemysł i Handel. Domagano się kontroli i ingerencji państwa w dziedzinie przemysłu i handlu, zbadania gospodarki w salinach, oraz głównie dzięki Z.P.P.S. został przeprowadzony monopol tytoniowy.

Konstytucja. Wniesiono wniosek w sprawie sfałszowania art. 66. Konstytucji, domagano się ustaw szczegółowych, dotyczących wykonania pewnych art. art. Konstytucji, walczono skutecznie z dążeniami Rządu, jego organów i sfer prawicowych, zmierzających do pogwałcenia konstytucji.

Sprawy Skarbowe. W ciągu całego okresu Z.P.P.S. walczył niezmordowanie o wielokrotnie pomniejszenie podatków bezpośrednich i zniesienia podatków pośrednich.

Sprawa pracowników państwowych. Domagano się ustawowego ustalenia płac, zabezpieczenia emerytów i ich rodzin, ustawowej stabilizacji i.t.d.

Ordynacja wyborcza. Ustawa o ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu była przedmiotem szczególnej troski ze strony Z.P.P.S. — Stronnictwa prawicy i Piasta zmierzały do takiego sformułowania ordynacji i takiego ułożenia t.zw. geografii wyborczej, aby stronnictwom mniejszym zamknąć drogę do przyszłego /t.j. obecnego/ Sejmu. Chodziło tu głównie o stronnictwa lewicowe i mniejszości narodowe. Energiczna walka Z.P.P.S. z tymi projektami doprowadziła do zniwelowania ciosu, wymierzonego demokracji, nie udało nam się jednak zmienić systemu podziału 72 mandatów z listy państwowej, oraz korzystniejszego dla klasy robotniczej układu Okręgów wyborczych.

Różno. Z.P.P.S. wniósł wniosek z projektem ustawy o autonomji dla Galicji Wschodniej, oraz wniosek z protestem przeciwko zagrabieniu Gruzji przez bolszewików. Domagano się istotnego stosowania azylu dla emigrantów rosyjskich, przeciwstawiono się również energicznie projektom zagranicznym, zmierzającym do obarczenia Skarbu Polskiego wydatkami na utrzymanie rodziny Habsburgów. Wreszcie Z.P.P.S. brał bardzo czynny udział w sprawie rozstrzygnięcia kwestji przynależności ziemi Wileńskiej do Polski. Członkowie Z.P.P.S. brali czynny udział we wszystkich posiedzeniach trzydziestu kilku komisji sejmowych, a posiedzeń tych było kilka setek. Towarzysze nasi zabierali głos we wszystkich sprawach, dotyczących klasy robotniczej i demokracji — przemówienia na plenum należy liczyć na wiele dziesiątków.

DZIAŁALNOŚĆ Z.P.P.S. W SEJMIE I SENACIE.

Od listopada 1922r. — do końca grudnia 1923 roku.

Z.P.P.S. W wyborach do Sejmu 5-go listopada 1922r. P.P.S. lista N.2. skupiła przeszło 911.000 głosów. Z naszych list okręgowych zostali wybrani posłami towarzysze w liczbie 34-eh Arciszewski, Badzian, Barlicki, Biniszkielwicz, Bobrowski, Cupiał, Czapiński, Daszyński, Dobrowolski, Dzięgielewski, Gardecki, Hausner, Jaworowski, Kwapiński, Liberman, Malinowski, Marek, Moraczewski, Niedziałkowski, Niski, Pączek, Piotrowski, Pławski, Pragier, Praussowa, Pudlacz, Pużak, Reger, Słodziński, Smulikowski, Stańczyk, Wągliński, Woliński, i Zuławski.

Rada Naczelna P.P.S. przydzieliła z listy państwowej mandaty 7-miu towarzyszom, posłami zostali: Adamczak, Diamand, Kuryłowicz, Perl, Szczerkowski, Zaremba, Ziemięcki. Poselski Klub P.P.S. liczy więc 41 członków. Wybory do Senatu 12-go listopada 1922r. dały przeszło 435.000 głosów na senackie listy P.P.S. i senatorami zostali towarzysze: Englisch, Kopciński, Limanowski, Misiolok, Prauss, Siedlecki. Z listy państwowej otrzymał mandat tow. Posner. Senacki Klub P.P.S. ma więc 7-miu członków.

Towarzysze posłowie i senatorzy na terenie parlamentarnym stworzyli jednolity Klub pod nazwą Związek Parlamentarny Polskich Socjalistów /Z.P.P.S./, liczący 48-miu członków. Z.P.P.S. ukonstytuował się, wybierając następujące Prezydium: poseł Barlicki — prezes; poseł Moraczewski i senator Posner — wice-prezesi; poseł Piotrowski i poseł Smulikowski — sekretarz; poseł Pączek — skarbnik i gospodarz. Z.P.P.S. wyłonił Komisję parlamentarną, do której weszło 15-tu posłów i senatorów: posłowie Barlicki, Czapiński, Daszyński, Diamand, Liberman, Moraczewski, Niedziałkowski, Pączek, Perl, Piotrowski, Pużak, Smulikowski, Zuławski; senatorowie: Kopciński, i Posner.

W okresie sprawozdawczym t.j. od listopada 1922r. do 20-go grudnia 1923r. odbyło się ogółem 52 plenarnych posiedzeń Z.P.P.S. Komisji Parlamentarnej i Prezydium Związku.

DZIAŁALNOŚĆ Z.P.P.S. O sytuacji politycznej w Kraju i działalności Z.P.P.S. na terenie parlamentu referować będzie na Kongresie P.P.S. przewodniczący Z.P.P.S. tow. poseł Barlicki. Niniejsze sprawozdanie ma być jedynie dopełnieniem cyfrowym, oświetlającym działalność naszych posłów i senatorów w pierwszym roku prac obecnego Sejmu, t.j. obejmujące 88 posiedzeń Sejmu i 42 posiedzeń Senatu. Sprawozdanie wykazuje ilość wniosków wniesionych przez towarzyszy posłów i senatorów, podkreśla ważniejsze z nich, podaje cyfrowy wykaz interpelacji naszych, wskazując na ważniejsze, a dalej omawia wystąpienia naszych posłów i senatorów na plenarnych posiedzeniach Sejmu i Senatu, zapoznając podaj pobieżnie z pracami komisyjnymi naszych towarzyszy.

S E J M

WNIOSKI. W okresie sprawozdawczym towarzysze posłowie indywidualnie, albo klub jako całość, wnieśli w Sejmie 84 wnioski. Z tej liczby prawie najwięcej wniosków dotyczy bardzo aktualnej sprawy t.j. walki z drożyzną, i w sprawie bezrobocia, takich wniosków wniesiono 13, były to wnioski towarzyszy: Daszyńskiego, Arciszewskiego, Diamanda, Cupiała, Bobrowskiego, Malinowskiego, Stańczyka, Zaremby. W związku z powyższą sprawą pozostaje wniosek /Stańczyka, Zuławskiego, Diamanda i Marka/ domagający się przeliczenia wszystkich płac robotniczych na złote i wypłacenia wedle ostatniego kursu przed wypłatą, i wniosek /Zuławski i Ziemięcki/ o wniesienie przez Rząd ustawy o przymusowym stosowaniu wskaźnika drożyznianego przy obliczaniu płac robotniczych.

W sprawie urzędników i funkcjonariuszy państwowych /wyposażenie, zniesienie ustaw wyjątkowych, ubezpieczenie urzędników prywatnych, w obronie prześladowanych, strajku kolejarzy, redukcji urzędników, gwałtów wobec strajkujących i.t.d./ wniesiono 14-cie wniosków /Smulikowski, Kuryłowicz, Bobrowski, Moraczewski, Marek, Liberman, Reger, Praussowa, Pragier, Zuławski, Woliński, Pławski./

W dziedzinie ustawodawstwa robotniczego i opieki społecznej wniesiono 11 wniosków /Zuławski, Pragier, Kwapiński, Jaworowski, Praussowa, Barlicki, Stańczyk, Cupiał, Szczerkowski, Ziemięcki /. Z ważniejszych wniosków z tej dziedziny są: opieka nad rodzinami powołanych na ćwiczenia rezerwistów, projekt ustawy o pomocnikach domowych, w sprawie zatargów zbiorowych, w sprawie zwalniania z pracy delegatów i robotników rolnych w Małopolsce; o higieniczne warunki pracy w przemyśle górniczym, o działalność centralnych związków zawodowych na całym obszarze państwa polskiego, w sprawie wydalenia robotników, kryzysu w przemyśle włókienniczym, w sprawie wyborów do Kas Chorych i katastrofy w kopalni "Reden" i.t.d. /—

W obronie Konstytucji wniesiono 14-cie wniosków, z okazji znanych grudniowych zająć, a także wzięcia posłów nowo-wybranych, w sprawie znęcania się nad więźniami politycznymi, w sprawie propagowania faszyzmu przez organ policji państwowej, w sprawie odezwy rządu Witosa; w sprawie sprzecznej z Konstytucją nominacji posła Korfanteo ministrem; wnioski w sprawie masowych konfiskat pism w Krakowie i.t.d. Wnioski te wnosili cały Klub Z.P.P.S. lub z innymi lewicowymi ugrupowaniami, albo poszczególni nasi posłowie. /Barlicki, Bobrowski, Liberman, Marek, Czapiński, Piotrowski, Stańczyk.—

Za zniesieniem kary śmierci wniosł tow. Daszyński nagły wniosek pod koniec stycznia b.r.

W sprawie ochrony granic Państwa tow. Malinowski wniosł dwukrotnie nagłe wnioski w październiku i grudniu b.r.

W dziedzinie polityki komunalnej wniesiono 8 wniosków /Bobrowski, Marek, Pragier, Dziągiewski, Uziembło, Reger, Szczerkowski/, n.p.w sprawie rozbudowy miast, ordynacji wyborczej, o ustroju i działaniu związków komunalnych, szpitalnictwa, podziału administracyjnego i.t.d.

W sprawie gospodarki rolnej i leśnej wniesiono 3 wnioski /Uziembło, Malinowski i Dziągiewski/, upaństwowienie lasów, dewastacja majątków państwowych i.t.d.

W dziedzinie oświaty wniesiono 2 wnioski /Piotrowski, Smulikowski/, w sprawie polityki Ministra Oświaty Głapińskiego i w sprawie budowy gmachu gimnazjum.

W sprawach skarbowych przedłożono 5 wniosków /Djamand, Marok, Moraczewski, Liberman/, o przewidywanym budżecie, przewalutowanie sum należnych skarbowi Państwa od dostawców wojskowych, w sprawie umowy rządu z przemysłowcami o uzyskanie zaliczek na podatek majątkowy, ustawa celna i.t.d.

Z.P.P.S. jako całość i posłowie /Malinowski, Perl, Pławski i Wolicki/ wniesiono 6 wniosków w sprawie aresztowań i represji w związku z wybuchem w cytadeli, z powodu samego wybuchu w prochowni, i katowania przez policję strajkujących robotników, zamykania lokalów robotniczych, ośmieszający min. spraw. Nowodworskiego. Większa część powyższych spraw była już przedmiotem obrad plenum. Reszta znajduje się pod obradami poszczególnych komisji.

INTERPELACJE. W ciągu 11-tu miesięcy obrad obecnego Sejmu wniesli nasi tow. posłowie 120 interpelacji na plenum Sejmu. Powyższa cyfra interpelacji nie obejmuje, naturalnie, tych bardzo licznych interpelacji ustnych, które są wnoszone przez towarzyszy na posiedzeniach Komisji pod adresem przedstawicieli Rządu. Przeszło trzecia część z tych 120-tu interpelacji dotyczy samowoli władz administracyjnych: policji, starostów, masakry robotników strajkujących w Częstochowie, Białej - Bielsku, w Kałuszu i.t.d. Takich właśnie interpelacji wniesiono 44. Brak miejsca nie pozwala przytoczyć nawet z tytułu tych interpelacji, ograniczymy się więc do podkreślania najważniejszych interpelacji o masakrze demonstrantów w dniu 1-go maja w Łodzi, w Żyrardowie, szykanach starostów na Kresach Wschodnich, a także na Pomorzu, o nadużyciach w policji w stosunku do postępowej młodzieży akademickiej we Lwowie; cały Z.P.P.S. interpelował dwukrotnie w sprawie zbrodniozgo zamachu bandy bombiarzy w Krakowie i bezczynności i opieszałości miejscowych władz wobec zamachowców; w sprawie zamachu bombami w Bielsku; prześladowań politycznych w Krakowie; zakazu wiecu poselskiego; w sprawie ministra sprawiedliwości Nowodworskiego i.t.d.

Przeciw bezprawnym praktykom konfiskacyjnym prokuratury Państwa w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Przemyślu i na Kresach, wniesiono 12 interpelacji, piętnując wysiłki, mające na celu zniszczenie prasy socjalistycznej, postępowej, czy też występującej przeciw obłudzie klerykalnej.

W sprawie szkolnictwa wniesiono 8 interpelacji, występując przeciw samowoli inspektorów szkolnych, czy też zamykaniu szkół, niesprawiedliwemu traktowaniu dzieci w szkołach, w których uczą się dzieci mniejszości narodowych, czy też przeciw sprowadzeniu nowych opłat szkolnych. Wielką ilość interpelacji /bo aż 14/ wniesiono w sprawie wykonania reformy rolnej, gospodarki w rządowych majątkach, parcelacji, gospodarki leśnej, pokrzywdzenia robotników rolnych, małorolnych i.t.d.

Gospodarka kolejowa i działalność poczty, stanowią przedmiot interpelacji posłów socjalistycznych 8-miorotnie. W dziedzinie wojskowości dotyczą interpelacje 6-ciokrotnie; bezprawnego postępowania kleru, 3 razy.

W sprawie sytuacji kraju, wywołanej gospodarką rządu Witosa - Głapińskiego, Z.P.P.S. wniosł interpelację, powodując wystąpienie premiera Witosa ze znanym oświadczeniem w październiku b.r.; jedna z interpelacji dotyczy noty rządu rosyjskiego. Reszta interpelacji t.j. przeszło 20 dotyczy spraw komunalnych i różnych innych o charakterze lokalnym.

PRZEMÓWIENIA POSŁÓW W SEJMIE. We wszystkich ważniejszych sprawach, będących przedmiotem obrad pełnego Sejmu, występowali nasi towarzysze posłowie, albo jako referenci, albo z mowami, oświeclającymi stanowisko nasze odnośnie do kwestji omawianej. Poza mowami z okazji expose prezesów ministrów, czy też przedłożenia budżetu, przy omawianiu polityki zagranicznej, kwestji drożyzny, polityki podatkowej, ustawy o umowach zbiorowych w rolnictwie, o reformie rolnej, w obronie Konstytucji, za amnestją, w sprawie wydania naszych posłów; poza temi większemi przemówieniami towarzysze przemawiali w szczegółowej dyskusji nad ustawami, czy też z okazji zgłoszonych nagłych wniosków przez naszych posłów, czy też przeciw nagłości wniosków innych stronnictw. Następujący wykaz wylicza, ile razy nasi towarzysze przemawiali: Diamand - 32, Liberman - 25, Moraczewski - 26, Smulikowski - 17, Kwapiński - 12, Papczok - 10, Czapiński - 10, Niski - 9, nad jedną ustawą, Pragier - 9, Zuławski - 9, Kuryłowicz - 8, Malinowski - 8, Piotrowski - 8, Reger - 7, Daszyński - 4, Stańczyk - 5, Barlicki - 5, Mowy nad expose premierów. po 3 razy przemawiali: Aroiszewski, Jaworowski, Marok, Praussowa, Pużak, Zaremba, Niedziałkowski, Szczerkowski, Uziembło; po jednym razie: Perl, w sprawie polityki zagranicznej, Ziemięcki, Gardecki, Pławski.

Dotąd przemawiało 30-tu towarzyszy posłów, ogółem 133 razy do 28-go włącznie posiedzenia Sejmu.

PRACE W KOMISJACH. Cały ciężar pracy w parlamencie spoczywa w Komisjach. Nasi towarzysze posłowie żywi brali udział w wszystkich pracach komisyjnych, głównie w komisjach: budżetowo-skarbowej, administracyjnej, prawniczej, konstytucyjnej, oświatowej, rolnej, wojskowej, opieki społecznej. Sprawa budżetu, służby wojskowej, ochrony lokatorów, ustawa o opiece społecznej, walka przeciw szowinistycznym i klerykalnym zakusom w dziedzinie oświaty i szkolnictwa, kampanja za przeprowadzeniem ustawy o uposażeniu funkcyjarzy państwowych, polityka zagraniczna, były to kwestje rozpatrywane w komisjach lub będąc jeszcze w toku, a nasi towarzysze posłowie zajmowali wobec nich stanowisko w myśl ogólnego programu partyjnego i uchwał Z.P.P.S.-

Nasi posłowie byli członkami następujących komisji Sejmu:

Administracyjna: tow.tow.Jaworowski, Pragier, Smulikowski.

Komunikacyjna: tow.tow.Kuryłowicz, Moraczowski, Pławski.

Konstytucyjna: Czapiński, Marek, Niedziałkowski.

Morska: tow.Hausner.

Ochrony Pracy: Praussowa, Reger, Zuławski.

Odnowy Kraju: Gardecki, Uziembło,

Opieki Społecznej i Inwalid.: Arciszewski, Bobrowski, Pudlarz.

Oświatowa: Piotrowski, Smulikowski, Wolicki.

Petycyjna: Badzian, Gardecki.

Prawnicza: Liberman, Marek, Pużak.

Przemysłowa: Diamand, Stańczyk, Szczerkowski.

Regul. i nietyk. pos.: Liberman.

Robót Publicznych: Cupiał, Dobrowolski, Hausner, Sledziński.

Rolna: Kwapiński, Malinowski.

Skarbowa: Diamand, Moraczewski, Pączok.

Walki z drożyzną: Arciszewski, Zaremba.

Wojskowa: Jaworowski, Liberman, Malinowski.

Spraw zagranicznych: Barlicki, Daszyński, Niedziałkowski, Perl.

Zdrowie publicznego: Reger.

SENAT

Prezesem naszej frakcji w Senacie jest tow.senator Posner, sekretarzem tow.sen.Kopciński, Sekcja odbyła dotychczas 6 posiedzeń. Na plenum Senatu przemawiali nasi senatorzy: tow.tow.Siedlecki, /12 razy/, Posner /7 razy/, Misiulek /4 razy/, Kopciński /3 razy/, tow.sen.Limanowski przy otwarciu Senatu.

Udział naszych senatorów w komisjach jest następujący: Komisja Spraw Zagranicznych - tow. Posner, Gospodarstwa Społecznego - tow.Misiulek, Prawnicza - tow.Posner, Budżetowa - tow.Siedlecki, Administracyjna - tow.Kopciński, Oświatowa - tow.Frauss, Regulaminowa - tow.Englisch. Sekcja nasza wniosła interpelacje w sprawie programu gospodarczego i finansowego w Kraju, i wniosek w sprawie katastrofy kopalni "Redon", również interpelację w sprawie drożyzny w kraju.

W myśl Konstytucji, Senat, pozbawiony inicjatywy prawodawczej ma działalność daleko węższą niż Sejm, dlatego i działalność naszych towarzyszy senatorów jest skromniejsza, niż tow.tow.posłów.

Za Związek Parlamentarny Polskich

Socjalistów Sejmu i Senatu

/-/ Norbert Barlicki
prezes.

/-/ Zygmunt Piotrowski
Sekretarz.

Warszawa, dnia 20-go grudnia 1923r.

W Y K A Z

Wykupionych legitymacji od 1/I -1922r. do 1/IX 1923r.

O K R E G.	Wykupiono legityma- cji od 1/I-1922r. dol/1.23r.	Wykupiono legitymacji od 1/I-23r.dol/IX-1923r.								Ogółem wykupiono od1/I.1923r od1/IX-23r.
		I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	
1/Warszawa	1.824.--	200	--	50	100	--	50	100	--	500
2/Warszawa Podm.	900	--	--	50	--	--	250	50	7	357
3/Kraków	6.400	300	500	620	400	--	--	--	500	2.320
4/Lwów	3.850	900	1.000	--	--	--	--	--	--	1.900
5/Zagłębie Dąbr.	3.000	--	--	--	--	--	--	--	--	--
6/Lódź	2.000	--	300	--	--	--	--	--	--	300
7/Pabjanice	640	--	--	--	--	50	--	10	--	60
8/Częstochowa	900	--	--	--	100	--	--	100	100	300
9/Kalisz	366	--	--	--	--	--	--	8	--	8
10/Poznań	517	--	--	--	--	--	--	--	--	--
11/Kielce	350	--	--	--	--	--	--	--	--	--
12/Płock	464	--	--	50	--	--	--	50	--	100
13/Pomorze	232	--	--	--	--	--	--	--	20	20
14/Zamość	170	50	100	--	--	--	--	--	--	150
15/Radom	280	30	--	--	--	100	--	--	--	130
16/Białystok	150	100	--	--	--	--	--	--	--	100
17/Piotrków	650	--	--	--	--	--	200	--	--	200
18/Cieszyn	1.730	100	--	200	--	200	--	--	--	500
19/Ostrowiec	445	--	--	--	--	--	--	--	--	--
20/Siedlce	100	--	--	--	25	--	--	--	--	25
21/Lublin	616	100	200	--	--	--	--	--	--	300
22/Biała	700	--	--	--	--	--	--	--	--	--
23/Brześć-Kowel.	245	--	--	--	--	--	--	--	--	--
24/Suwałki	50	--	--	--	--	--	--	--	--	--
25/Włodławek	400	--	--	--	--	33	50	--	50	133
26/Pińsk	70	--	--	--	--	--	50	--	--	50
27/Konin	140	--	--	--	--	--	--	--	--	--
28/Lonża	300	--	20	--	--	--	--	--	--	20
29/Luków	140	--	--	--	--	--	--	--	--	--
30/Ciechanów	275	--	--	--	--	--	--	--	--	--
31/Krasnystaw	--	65	--	--	--	--	--	--	--	65
32/Kutno	200	130	--	--	--	--	--	50	--	180
33/Kopenhaga	40	--	10	--	--	--	--	--	--	10
34/Wilno	180	--	--	--	--	--	--	--	--	--
35/Przemysł	--	--	--	--	--	--	--	100	--	100
36/Grodno	30	--	--	--	--	--	--	--	--	--
37/Luniniec	35	--	--	--	--	--	--	--	--	--
38/Katowice		Posiadają legitymacje swoje.--								

28.369.--

7.828.--

W Y K A Z

Wykupionych znaczków od I/I 1922r. - do I/IX 1923roku.

O K R E G.	Wykupiono znaczki od 1/I.23r. do 1/IX.23r.										Wykupiono pobra. od 1/I.23r. do 1/IX.23r.	
	no zna- czków od 1/I.22 do 1/I.23r.	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	
1/Warszawa podm.	18.275	2.344	1150	1570	1430	653	1770	1130	1160	3893	15.000	
2/Warszawa podm.	4.890	—	450	363	400	—	490	75	298	2608	4.684	
3/Kraków	35.475	6.250	2500	2345	4000	1000	4000	6100	5300	2000	33.495	
4/Lwów	15.425	3.297	5490	1150	5315	800	1200	1425	—	4000	22.677	
5/Zagłęb.Dąbr.	8.223	650	1200	—	240	820	1800	—	1650	590	22.6750	
6/Lódź	15.072	1.796	776	—	1040	1080	1500	200	1550	—	7.942	
7/Białystok	2.560	480	220	—	—	585	—	150	570	1380	3.365	
8/Osęstochowa	3.986	303	—	415	600	650	—	540	1450	bez zal.	3.958	
9/Kalisz	1.570	—	—	—	340	—	—	120	—	1002	1.1462	
10/Poznań	1.915	1.100	—	—	86	100	—	300	—	—	1.586	
11/Kielce	1.200	—	200	—	200	—	225	—	—	—	625	
12/Płock	1.654	159	—	—	—	—	250	—	200	1242	1.842	
13/Pomorze	1.300	—	—	—	80	—	260	—	100	400	840	
14/Zamość	400	—	—	—	80	—	—	342	—	—	422	
15/Radom	510	152	500	—	164	—	—	290	—	bez zal.	1.106	
16/Białystok	820	100	90	100	—	—	200	—	430	120	1.040	
17/Piotrków	1.790	—	—	—	—	—	—	—	815	—	815	
18/Cieszyn	7.000	1.550	1040	1900	1250	—	1000	850	—	2000	9.590	
19/Ostrowiec	1.595	—	300	—	—	—	—	—	—	—	300	
20/Siedlce	910	—	—	—	372	—	—	16	—	177	565	
21/Lublin	1.555	1.200	1000	—	100	430	—	40	—	1907	4.577	
22/Biała	3.712	1.798	—	298	550	350	2000	—	1600	bez zal.	6.596	
23/Brześć	200	—	—	—	230	96	100	—	70	259	755	
24/Suwałki	345	—	—	—	—	—	—	—	80	310	390	
25/Włocławek	2.155	—	—	1175	4	—	—	—	575	1075	2.825	
26/Pińsk	125	—	—	—	—	—	100	—	—	100	200	
27/Konin	280	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
28/Lomża	800	100	45	234	—	—	20	50	—	300	749	
29/Równo	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
30/Luków	276	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
31/Ciechanów	750	—	—	—	220	—	—	—	61	160	441	
32/Krasnystaw	112	—	—	32	—	—	—	131	—	—	163	
33/Kutno	200	773	50	104	205	50	64	70	70	200	1.586	
34/Katowice	wpłacono 348.915mk. za pierwszy kwartał wpłacono 200.000 mk. Używali znaczki swoje.											
							13.810.				13.810	
35/Kopenhaga	270	—	30	—	—	—	—	—	—	—	30	
36/Wilno	—	wpłacono za powyższy czas						462.000 marek.	bez zal. 1.848			
37/Grzemyśl	—	—	—	—	—	—	—	1000	1000	bez zal. 2.000		
134.550.											154.134.	

ZALĄCZNIK DO WYKAZU WYKUPIONYCH ZNACZKOW
Za rok 1922 -i za rok 1923.

O K R E G.	IX.	X.	Ogółem wykupiono : od I/I -do I/XI.1923r.
1/Warszawa	1336	816	17.152
2/Warszawa Podm.	76	70	4830
3/Kraków	500	1500	35.495
4/Lwów	1000	400	24.077
5/Zagłębie Dąbr.	-	3400	10.150
6/Lódź	1200	-	9.142
7/Pabjanice	-	-	-
8/Częstochowa	25	340	4.823
9/Kalisz	-	20	1.482
10/Poznań	330	192	2.158
11/Kielce	-	-	625
12/Płock	-	-	1.842
13/Pomorz	150	356	1.346
14/Zamość	-	120	542
15/Radom	-	100	1.206
16/Białystok	-	24	1.064
17/Piotrków	-	-	315
18/Cieszyn	-	-	9.590
19/Ostrowiec	-	-	300
20/Siedlce	-	-	565
21/Lublin	-	-	4.587
22/Biała	1000	500	8.096
23/Brześć	-	100	855
24/Suwałki	-	350	740
25/Włocławek	-	-	2.325
26/Piasek-Luniniec	200	100	500
27/Konin	-	-	-
28/Lomża	-	191	940
29/Równo	-	-	-
30/Luków	-	-	-
31/Ciechanów	-	-	441
32/Krasnostaw	-	-	163
33/Kutno	290	157	2.033
34/Katowice	-	5760	19.570
35/Kopenhaga	-	-	30
36/Wilno	-	300	2.148
37/Przemysł	300	-	2.300

6457.- 15296.- 172.422.-

SPRAWOZDANIE FINANSOWE ZA OKRES od 1/I do 31/XII 1922r.

B I L A N S

Na dzień 1-go stycznia 1923r.

AKTYWA			PASYWA		
Kasa	980.032.	18.	Bank Ludowy	15.044.300	--.
Papiory wartościowe	62.053.	80.	Pożyczki	8.269.734	--.
P.K.Ó.	673.160.	83.	Fundusz C.K.W.	15.494.287	76.
Kaucje /Aneks N.4/	242.000.	--.			
Legitymacje /remanent/	884.500.	--.			
Pożyczki /Aneks N.3/	5.609.799.	95.			
Ruchomości	64.575.	--.			
Akcje i udziały	30.287.200.	--.			
	38.808.321	76.		38.808.321.	76.

RACHUNEK FUNDUSZU C.K.W.

WPŁYWY.			WYDATKI		
Pozostałość z roku ub.	23.351.966.	93.	Wydatki C.K.W.	11.770.177.	--.
Drobne wpływy	146.220.	--.	Subsydja	1.143.530.	--.
Dochody C.K.W.	14.464.098.	30.	Amortyzacja rucho-		
Podatek Partyjny	2.376.093.	50.	mości 10%	7.175.	--.
Za legitymacje	652.577.	80.	Trybuna	477.462.	--.
Za sprzedaną rucho-			Rozjazdy	1.532.672.	89.
mość	3.000.000.	--.	Koszta Administra-		
Zysk na akcjach			cji	6.921.517.	93.
"Ignisu"	5.400.000.	--.	Pensje	9.125.422.	90.
			Odpis udziałów		
			Trybuny i Dr.Pozn.	409.292.	50.
			Strata na wyborach	2.509.420.	55.
				38.896.663.	77.
			Pozostaje na rok		
			następny	15.494.287.	76.
	49.390.956.	53.		49.390.956.	53.

RACHUNEK FUNDUSZU WYBORCZEGO

WPŁYWY.			WYDATKI		
Za wpływy w ciągu ro-			Strata na wydawn.	895.196.	--.
ku na Fundusz Wybor.	49.906.443.	95.	Subsydja /patrz		
Za znaczki wyborcze	975.171.	50.	aneks N.1 i 2-gi	19.954.835.	--.
			Prasa	3.264.725.	--.
	50.881.515.	45.	Za znaczki metalowe	2.555.122.	--.
Za stratę na wyborach	2.509.420.	55.	Za druki wyborcze	26.721.158.	--.
	53.391.036.	--.		53.391.036.	--.

Przewodnicząca
Wydziału Finansowego C.K.W. P.P.S.
/-/ Z.Praussowa

Bilans C.K.W. P.P.S. na 1-go stycznia 1923r. zamknięty sumą ostateczną
Mk.15.494.287.76./marek piętnaście milionów czterysta dziewięćdziesiąt cztery
tysiące czterysta osiemdziesiąt siedem 76 fen./sprawdziliśmy jako zgodny z ra-
chunkami i wyciągami; Komisja Rewizyjna C.K.W. proponuje XIX-emu Kongresowi P.P.S.
go zatwierdzić.

27 października 1923r.

/-/ Stanisław Tor. /-/ J.Zerkowski.

SUBSYDJA WYDANE PRZEZ C.K.W.

w 1922 roku.

N.Okr.	Nazwa Okręgu.	Suma.
1.	Miasto stołeczne Warszawa	2.080.000 mk.
12.	Warszawa - Podmiejska	395.000 "
3.	Siedlce, Sokołów, Węgrów	151.230 "
5.	Białystok, Sokółka, Wołkow.	495.555 "
6.	Grodno, Suwałki	113.100 "
7.	Łomża	5.000 "
8.	Ciechanów, Mława, Pułtusk	752.600 "
9.	Płock, Sierpe, Rypin	951.500 "
10.	Lipno, Włocławek, Nieszawa	400.000 "
13.	Łódź - Miasto	1.010.000 "
14.	Łódź pow., Łask, Sieradz	200.000 "
15.	Konin, Koło, Słupca, Łęczyca	270.600 "
16.	Kalisz, Turek, Wieluń	464.000 "
17.	Częstochowa, Radomsk	704.370 "
18.	Piotrków, Brzeziny	300.000 "
19.	Radom, Końskie, Opoczno	460.200 "
20.	Kielce, Jędrzejów, Włoszczowa	470.619 "
21.	Będzin	700.000 "
22.	Pińczów, Sandomierz, Stopnica	250.000 "
23.	Ilza, Wierzbnik, Kozienice	400.000 "
24.	Łuków, Garwolin, Puławy	198.750 "
25.	Biała Podlaska	336.000 "
26.	Jablin/Chelm, Lubartów	350.000 "
27.	Zamość, Biłgoraj, Tomaszów	330.000 "
28.	Krasnystaw, Hrubieszów, Janów	396.000 "
29 i 30.	Tczew, Grudziądz	249.850 "
31.	Toruń	112.500 "
32.	Bydgoszcz	197.600 "
34.	Poznań	210.000 "
38 i 39.	Górny Śląsk	300.000 "
40.	Cieszyn	200.000 "
42.	Kraków pow.	472.240 "
43.	Wadowice, Biała, Myślenice	575.000 "
44.	Nowy Sącz, Limanowa, Bochnia	375.000 "
46.	Jasło, Tarnobrzeg	472.670 "
47.	Rzeszów	250.000 "
48.	Przemysł, Krosno.	400.000 "
52.	Stryj	200.000 "
56, 57, 58, 59, 60.	Kresy	1.426.730 "
63.	Wilno - miasto	450.000 "
		1.500 "
	Tow. Mazur	350.000 "
	Księgarnia "Wende"	20.000 "
	Komitet Contr. Holzer	300.000 "
	Pensje za okres wyborczy	60.000 "
	Tow. Kłosowicz	45.000 "
	" Masłowski	100.230 "
	"Trybuna"	1.000.000 "
	"Naprzód"	

Ogólna suma

19.954.835 Mk.

Aneks N.2.

SUBSYDJA WPLACONE C.K.W. w 1922r.

	22.500	27.500 mk. zwrot za lokal
Białystok	5.000	
Holzer Kom.Centr.	20.000	"
Bydgoszcz	30.000	"
Działki	700.000	"
Tow. X	366.030	"
Razem	1.143.530	Mk.

Aneks N.4.

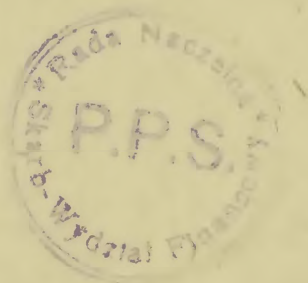
KAUCJE NA DZIEŃ 1-go/I. 1923 roku.

Kwapiński i Giedyk	100.000 mk.
Przybylski	10.000 "
Choiński	15.000 "
Szofer	10.000 "
Z roku 1920	7.000 "
Hołówko	100.000 "
Razem	242.000 "

Aneks N.6.

WYKAZ AKCJI Z UDZIAŁOW.

Akcje Banku Ludowego	I emisji	szt.	10.000	a	1.000 mk.	10.000.000 mk.
" " "	II	"	32	a	1.350 "	43.200 "
" " "	II	"	3.000	a	1.000 "	3.000.000 "
" " "	III	"	5.170	a	1.350 "	6.979.500 "
" " "	III	"	1.030	a	1.450 "	1.464.500 "
" " "	III	"	7.000	a	1.000 "	7.000.000 "
						28.487.200 "
" "Naprzodu" Kraków						1.400.000 "
" "Księgarni Rebetniczoj						400.000 "
Razem						30.287.200 Mk.

Aneks N.3.SAJDA Z R-ku POZYCZEK na 1/I.1923r.

	Winien?	Ma.
"Robotnik"		7.489.142.--
Sekretarjat	65.722.85.--	
Księgarnia Robotnicza	921.793.--	
C.K.R. Warszawa Podm.	15.000.--	
Biniszkiewicz.	20.000.--	
Tow. Marusia	664.10.--	
" Paczek	180.000.--	
" Buber	2.000.000.--	
" Kowalska	30.000.--	
" Piotrowski	50.000.--	
Kom. Centr. Zw. Zaw.	200.000.--	
Tow. Praussowa		413.614.--
" Arciszewski	2.000.000.--	
" Martyński	5.000.--	
"Thomas z Amsterdamu	80.000.--	
" Kwapińska	22.480.--	
Lud. Tow. Wydawn.		175.000.--
Suwałki		8.650.--
Zw. Mot. w Kutnie		17.000.--
P.P.S. w Danji		9.098.--
Tow. Nitecki		120.000.--
" Wojnarowska	15.000.--	
" Kluszyńska		4.680.--
Płońsk		6.000.--
Kołomyja	.280.--	
St. Szczakowa		6.000.--
Tow. Nowak	860.--	
" Grzybowska	1.500.--	
" Mieczkowski	1.500.--	
Noworadomsk		550.--
Kom. Obw. Gór. Sl.		20.000.--

5.609.799.95.--

8.269.734.--

S P R A W O Z N A N I E

FINANSOWE C.K.W. P.P.S. ZA OKRES od 1/I do 1/XII.23r.

A K T Y W A.			P A S Y W A		
Kasa	86.113.969	13.	Pożyczki /zał.N.1/	15.107.500	—
P.K.O.	369.311	—	B-k Ludowy	46.059.700	—
Pożyczki /zał.N.1/	14.690.000	—	"Robotnik"	108.671.004	—
Wal.Cbce /zał.2/	158.070.000	—	Księg.Robotn.	1.614.606	—
Ruchomości	64.575.—	—	F.O.P.	8.610.500	—
Archiwum	1.000.000	—	Z.K.	137.864.500	—
Papiery wartości.	62.053	80.			
Kaucje /zał.N.3/	200.000	—			
Legitymacje /reman./	830.000	—			
Akcje i Udz./zał.5./	48.532.000	—			
Fundusz C.K.W. P.P.S.	7.795.991	02.			
	317.927.900	—		317.927.900	

R-k. FUNDUSZU C.K.W. P.P.S.

W P L Y W Y			W Y D A T K I		
Reształość z r-ku ub.	15.494.287.	76.	Wydatki C.K.W.	116.867.304.	—
Dochody C.K.W.	6.993.000.	—	Rozjazdy	12.295.478	—
Dochody	77.542.890.	75.	Koszty Adm.	67.359.172.	53.
Podatek	351.855.583.	—	Pensje	336.803.799.	—
Prasa Chłopska	129.460.	—	Wydawnictwa	10.368.349.	—
R-k wyborezy	380.102.	—	Subsydja /zał.6/	2.069.140.	—
Zb.Majowa	9.156.338.	—			
Wal.cbce	71.360.000.	—			
Legitymacje	3.247.200.	—			
Znaczk. wyb.	206.250.	—			
Zn.Metal.	1.612.640.	—			
Niedobór fund.C.K.W.	7.795.991.	02.			
	545.763.742.	53.		545.763.742.	53.

Przewodnicząca
Wydziału Finansowego C.K.W. P.P.S.
/—/ Z.Fraussowa.

Komisja Rewizyjna
/—/ Stanisław Tor. /—/ Jan Zerkowski.
Warszawa dn.22-go grudnia.1923r.